

Fraü Rätsch:

Ich o thüe mich als stelle!
's geniert mi Gottlob nit im Hals...
Doch wird mi Milch jetz welle,
Ich will geh lüege, lebt Se wohl...

Fraü Grimpel:

Un ich will mi Kaffee brenne...
Adie Fraü Rätsch!...

Fraü Rätsch (allei):

Wenn die-n-emol
Vielleicht an mich thät renne,
In däre wott ich Antwort gä!
Ich thät ere nit schenke,
Se wott emol derno doch säh,
Was d'Lit vo ihre denke!
Im dumme Stolz meint Die o noch,
Nur sie allei heb Kinder,
Se sieht sunscht nit, 's git El't're doch,
's isch sicher nieme blinder!
Das isch e Pest fir d'Nochberschaft,
Me ka se nitt gnüe meide...

Fraü Grimpel (allei).

Ich wott in dere Fraü wahrhaft
Ihr Telephon verleide!
Se wott g'wiss d'Nase z'ruck als zielh,
Wenn ich thät owe wohne,
Doch mag e Nochberschaft wie die
Uns liewer noch verschone.

Im Gmelslebüech.

Kumm Seppi, b'schaü mi Gmelslebüech!
So rieft dr Güschi voller Freide,
Mi Oncle isch bi uns uf B'süech,
Er hat mir's brocht; so g'swind verleide
Wird das mir nitt, 's isch schön verziert.
Er hat mr d'Gmelsle-n-expliziert.
Schaü, das isch 's schönste unter alle,
Un 's hat mr o am beste g'falle,
Ich ha mi z'bucklig g'lacht mit schier:
's hat Einer schint's emol z'Milhüse
Ne Esel g'ha, ne Wunderhier,
Un isch mit uf dr Märtplatz üse
Un hat ne dert lo säh ums Geld.
«'s git nit kuriosers uf dr Welt,»
Sait er de Lit, wo 's Mül ufsperre,
«Nur ine, wenn Ihr's bschaüe wànn.
Mi Esel hat dr Kopf, Ihr Herre,
Wo andere dr Wadel hàn,
So ebbes thüet nitt oft erschine!»

Un d'Lit, was gisch, was hasch, gehn ine,
Fir z'bschaüe dà kuriose Fall,
Un sähn derno dert im e Stall
E-n-Esel an e Kripfe bunde
Am Wadel, un wo ganz vertraüt
Eso de Lit entgege schaüt!

Se hàn das Spässle güet schint's gfunde,
Se lache nur un sage nit,
Fir noch z'verwitsche andre Lit.